

BOŽJA BESEDA

Leto 2013 Letnik 64

Apr/Maj/Jun

The Word of God Božja beseda

Slovenian Religious quarterly
April-May-June 2013
Trimesečnik izdajajo Slovenski
misijonarji (Lazaristi) v Torontu

Uredništvo in uprava:
739 Brown's Line
Toronto, Ont. Canada
M8W 3V7
Tel.: (416) 255-2721

Glavni urednik in upravnik:
Toni Burja, C.M.
e-mail: antonioburja@rogers.com

Tiska: Golla Graphics Inc.
Etobicoke, Ontario, Canada
Tel.: (416) 621-5945

Letna naročnina: \$28.00
Posamezna številka: \$7.00
ZDA \$35.00 kan. dol. *
EU in DRUGOD \$43.00 kan dol. *
* Menjavo denarja preračunajte sami

Poverjeniki:

Montreal: Rev. Franc Letonja, C.M.
3470 Blvd. St. Joseph,
Montreal, Que., H1X 1W6
Tel.: (514) 254-8286

Sudbury: Ga. Francka Stopar,
26 Severn St., Sudbury,
Ont., P3C 2Y7

VSEBINA

Iz koledarja

Grb in geslo papeža F.	33
Misli papeža Frančiška	34
Pričevanja papeža F.	35
O ponižni kršč. ljubezni	38
Molitev za ljudi v stiski	39
Prekop škofa Rožmana	41
Kočevski rog - govor	44

Svetovni drobiž	47
----------------------------------	-----------

Od Atlantika do Pacifika

50 let župnije v Winnipegu.	50
Po Zahodni Kanadi	51
Iz Župnije Brezmadežne	51
Pri Mariji Pomagaj	53
Iz Žup. Sv. Vladimira	55
Pri Sv. Gregoriju Velikem	58
Slovenska šola - Toronto	61

Zahvale	62
--------------------------	-----------

Za dobro voljo	64
---------------------------------	-----------

NASLOVNICA: Papež Frančišek I., ki nastopa službo.

Sobota, 7. september 2013, romanje v Midland

5. - 6. oktober 2013, Baragovi dnevi v Duluth, Minnesota

Grb in geslo papeža Frančiška

Papež Frančišek se je odločil obdržati osnovne poteze svojega grba, ki ga je izbral že ob škofovski posvetitvi. Ščit modre barve sedaj obdajajo papeški simboli, ki so enaki kot jih je prej imel Benedikt XVI.: papeška mitra med dvema prekrižanima ključema zlate in srebrne barve, ki sta povezana z rdečo vrvjo. V osrednjem delu ščita modre barve se nahajajo simboli reda, ki mu papež pripada, namreč Družbi Jezusovi: rumeno sonce z žarki, v njegovi sredini pa Kristusov monogram IHS rdeče barve. Iz črke H se dviga križ, oblikovan iz treh žeblicev. Pod soncem se nahajata zvezda na levi strani ter na desni cvet narde in ne grozd, kot se zdi na prvi pogled. Zvezda simbolizira Devico Marijo, Kristusovo mater in Mater Cerkve, medtem ko cvet narde simbolizira sv. Jožefa, zavetnika vesoljne Cerkve. V španski ikonografiji je namreč sv. Jožef običajno upodobljen z vejico narde v roki. Z obema simboloma je papež želel izraziti svojo posebno pobožnost do Device Marije in sv. Jožefa.

Sveti oče Frančišek je prav tako obdržal geslo: *Miserando atque eligendo* (»usmilil se ga je in izbral«), ki se nahaja pod ščitom. Gre za besede v latinščini, vzete iz pridige sv. Bede Častitljivega, ki je v komentarju k evangelijskemu odlomku, ko Jezus pokliče Mateja, zapisal: Jezus je videl cestninarja, ga pogledal z ljubeznijo (*miserando atque eligendo*) in ga izbral ter rekel: *Hodi za menoj*. Pridiga sv. Bede govori o božjem usmiljenju in je umeščena tudi v hvalnice za praznik sv. Mateja. Ravno na praznik sv. Mateja, 21. septembra 1953 je mladi Jorge Bergoglio, star 17 let, na poseben način doživel ljubečo prisotnost Boga v svojem življenju. Med spovedjo je začutil, kako se mu je srca dotaknilo usmiljenje Boga, ki ga je s pogledom nežne ljubezni klical v posvečeno življenje po zgledu sv. Ignacija Lojolskega. Ko je bil posvečen za škofa, si je izrazil sv. Bede izbral za geslo in življenjski program ter ga želel ohraniti tudi v svojem papeškem grbu.

Vir: Radio Vatican

Nekatere misli papeža Frančiška

Glavna naloga Cerkve

Glavna naloga Cerkve danes? "Najbolj potrebujemo usmiljenje. Usmiljenje in apostolski pogum." (2007)

O medverskem dialogu

"Dialog se rodi iz drže spoštovanja do drugega, iz prepričanja, da ti drugi lahko pove kaj dobrega. Dopušča, da je v srcu prostor za vidik, mnenje ali predlog drugega. Vzbudi ga odprtost srca, ne pa vnaprejšnja sodba. Če želimo dialog, moramo spoznati, kako naj zmanjšamo obrambo, odpremo hišna vrata in ponudimo človeško toplino." (2011)

O krstu otrok neporočenih staršev

"Otrok ni popolnoma nič odgovoren za to, ali so njegovi starši poročeni ali ne. Njegov krst pa je pogosto lahko nov začetek tudi za njegove starše." (2009)

O globalizaciji

"Da bi premagali posledice globalizacije, ki je povzročila zaprtje mnogih tovarn in posledično revščino in brezposelnost, moramo podpirati neodvisno gospodarsko rast 'od spodaj' z ustvarjanjem malih in srednjih podjetij. Od zunaj pa jim moramo pomagati ne le finančno, ampak tudi tako, da okrepimo delovno in politično kulturo." (2001)

O napuhu

"Da bi ilustriral resničnost napuha, pogosto rečem: poglejte pava, kako lep je spredaj, a če ga pogledati od zadnje strani, vidite, kakšen je v resnici. Kdorkoli zapade lastnemu napuhu, v sebi skriva veliko bedo." (2012)

O obrambi družine

"Gre za istovetnost in preživetje družine: očeta, matere in otroka. Gre za življenje otrok, ki jim bodo vnaprej odrekli in kratili tisto človeško zorenje, ki ga

je Bog hotel – kot pravimo – z očetom in materjo. Gre za neposreden spopad z božjim zakonom, zapisanem v našem srcu. Ne smemo biti naivni: ne gre za preprosto politično bitko; na delu je uničevalno nasprotovanje božjemu načrtu. Ne gre za navaden zakonodajni načrt (to je le orodje), marveč za dejanje očeta laži, ki si prizadeva, da bi zmešal in prevaral božje otroke.” (2010)

Za koga je Cerkev

“Dovolite vprašanje: je Cerkev samo za dobre?” – “Neee!” – “Je tudi za slabe?” – “Daaa!” – “Res ne odganjate tistih, ki so slabi?” – “Ne, nasprotno, te sprejemamo z največjo ljubeznijo.” – “In kdo vas je tega učil?” – “Jezus, on nas je tako učil. Glejte torej, kako potrpežljivo je božje srce z vsakim izmed nas.” (2008)

Iz revije ‘Božje okolje’

Anekdote in pričevanja o rimskem škofu Frančišku

Prijatelj evangeličanov

Luis Palau, evangeličan iz Argentine, je o svojem prijateljstvu s papežem Frančiškom povedal: “Nekega dne sem mu rekel: ‘Vidi se ti, da imaš rad Sveto pismo.’ Odgovoril mi je: ‘Veš, moj ekonom (za nadškofijo Buenos Aires) je evangeličan.’ Vprašal sem ga: ‘Kako to?’ Odvrnil je: ‘Ker mu lahko zaupam in ker veliko časa preživiva tako, da ob pitju mateja (argentinski zeleni čaj) skupaj moliva in bereva Sveto pismo.’ V Argentini je navada, da se prijatelji pogovarjajo in pijejo čaj. Vsak dan, ko je bil nadškof v mestu – kar je bilo pogosto – sta po kosilu z ekonomom sedela, pila čaj, molila in brala Sveto pismo. Glede svojega razmerja do evangeličanov je nadškof torej poudaril dvoje: zaupanje in prijateljstvo.”

Na poroko z avtobusom

Gaston in Maria Emilia iz Argentine sta nadškofa Bergoglija prosila, da ju poroči, pripoveduje Marijina mama. “Z veseljem je privolil, a ko sta

Pri pitju mate-čaja

mu hotela poslati avto, ki bi ga pripeljal na poroko, se je zahvalil in raje prišel z avtobusom. Po poroki je povabilo na večerjo odklonil, rekoč, da morata zvezdi večera biti onadva, in iz zakristije odšel domov." Preden je odpotoval na konklave, ju je poklical in se zanimal, kako sta in kako je njuna enomesečna hčerkica. "Ne vem, kdaj se spet vidimo," je dejal. "Ne vem, kdaj se vrnem nazaj."

"Žena, ali te ni nihče obsodil?"

Kot nadškof je podpiral fundacijo Alameda, ki se je borila proti izkoriščanju tujih delavcev in osveščevala ženske, da se niso pustile zvabiti v prostitucijo. Javno se je zavzemal za delo fundacije in tam večkrat daroval sveto mašo. Direktorica fundacije Olga Cruz, po rodu iz Bolivije, se spominja, da je ženskam, ki so jih rešili pred prostitucijo in jim dali zatočišče na različnih župnijah, dajal duhovno in moralno oporo.

Odritosrčen

Gabriel Castelli, član upravnega odbora Katoliške univerze v Argentini, je izjavil, da novi papež "vedno pove to, kar misli."

Povezan s svojimi duhovniki

Med svoje prve naloge je nadškof Bergoglio umestil pozornost do svojih duhovnikov. Imel je prenosni telefon, ki je bil namenjen njegovim skoraj 4.000 duhovnikom v nadškofiji in vsako jutro si je rezerviral eno uro časa, da je sprejemal njihove klice. "Bil je zelo povezan s svojimi duhovniki, kar je v tako veliki nadškofiji izjemno težko," pove G. Castelli.

Oba papeža se skupno srečata

O zapravljanju denarja

“Ne prenese zapravljanja denarja,” je o svojem bratrancu papežu povedala Maria Teresa Martinengo iz Torina. “V Argentini otroci živijo v favelah (barakah), pravi, in vedno misli nanje.” Za polete v Rim je Bergoglio zato izbiral nizko cenovne letalske prevoznike, doma pa se je vozil z avtobusom ali s podzemsko železnico.

Bergoglijev delovni dan

“Kardinal Bergoglio je vstajal zelo zgodaj in že ob sedmih zjutraj – takoj po molitvi – začel sprejemati ljudi,” je povedal argentinski novinar Eduardo Woites. Sprejel je vsakega, ki je prišel k njemu. “Bil je zelo dobro organiziran in nekaj svojih nalog je poveril drugim zato, da bi imel čas za molitev, da bi lahko prejemal ljudi ter obiskoval župnije in kraje, kamor so ga povabili.” Za štiri vikariate je imel štiri pomožne škofe in še dva bližnja pomočnika. “Brez te organiziranosti se sam nikoli ne bi mogel na pot odpraviti z avtobusom, ker to zahteva preveč časa.” Uradnega avtomobila nikoli ni imel.

Bergoglio je obiskovalce sprejemal v navadni pisarni v pritličju nadškofijske hiše in sam je sedel na majhnem stolu. Obedoval je zelo skromno in po kratkem popoldanskem počitku je običajno obiskoval župnije. “Ni imel rad dolgih sej ali sestankov, raje se je srečeval z duhovniki ali prihajal na žeganja.” Po maši je pri cerkvenih vratih pozdravil vsakega vernika posebej, večkrat pa so ga videvali tudi, kako je molil v klopi v cerkvi.

Papež s humorjem

Po izvolitvi za papeža je Frančišek na večerji rekel kardinalom: “To noč bom dobro spal in nekaj mi pravi, da boste vi tudi.”

Presenetljivo spomin

“Ima presenetljiv spomin,” je povedal Andres Aguerre, provincial argentinskih jezuitov. “Enkrat samkrat mu poveš svoj rojstni dan in si zapomni.” “Ko te je enkrat spoznal, te je poznal vse življenje,” je o njem povedala Gloria Koen, triinsedemdesetletna župljanka v župniji sv. Jožefa. “Žal pa ga moramo zdaj deliti z vsem svetom.”

Iz revije 'Božje okolje'

Papež pri jutranji maši govoril o ponižni krščanski ljubezni

Za kristjana 'napredovati' pomeni 'ponižati se' na poti ponižnosti, da bi se tako povečala Božja ljubezen, je pri pridigi dejal papež Frančišek. Jutranje svete maše v Domu sv. Marte so se udeležile sestre usmiljenke, zaposleni na vatikanski televiziji in v brazilskem programu Radia Vatikan ter Arturo Mari, dolgoletni papeški fotograf.

Pot, ki se vzpenja, se še bolj ponižuje – to je pot krščanske ponižnosti, ki se dviguje k Bogu glede na to, koliko se oseba zna 'ponižati', da bi naredila prostor ljubezni, je dejal papež med jutranjo mašo dne, ko Cerkev praznuje Marijino oznanjenje. Pot, ki jo Marija in Jožef opravita vse do Betlehema, da bi spoštovala cesarjev zakon o popisu prebivalstva, je bila pot ponižnosti. Marija je ponižna: ne razume dobro, a svojo dušo prepusti Božji volji. Tudi Jožef je ponižen: poniža se in nase prevzame veliko odgovornost do svoje neveste, ki pričakuje otroka. Takšna je tudi ljubezen Boga, ki prihaja do nas: napoti se po poti ponižnosti. Tako je želel izraziti svojo ljubezen do ljudi, v nasprotju z mogočnimi idoli, ki hočejo ukazovati. Naš Bog, ki ni Bog iz lesa, narejen s človeškimi rokami, pa raje izbere pot ponižnosti. To je pot, ki ji je sledil Jezus in na kateri se je ponižal vse do križa. Za kristjana je to zlato pravilo: napredovati pomeni ponižati

se. Ni druge poti: če se ne ponižaš, nisi kristjan, je dejal papež.

Vendar pa biti ponižen ne pomeni hoditi po poti s povešenimi očmi. Takšna ni bila ne Jezusova ponižnost ne ponižnost Marije in Jožefa. Kreniti po poti ponižnosti pomeni, da se na to pot zlije vsa Božja ljubezen, kajti on sam jo je izbral. Tudi zmaga vstajenja sledi tej poti. Zato kristjanova zmaga hodi po poti ponižnosti. Prosimo za milost ponižnosti, je sklenil papež Frančišek, prosimo za takšno pot ponižnosti, kjer se nahaja tudi ljubezen. Kajti če ni ponižnosti, ljubezen ostane zaprta.

Vir: Radio Vatikan

Molitev za ljudi v stiski

Brazilske litanije sv. Vincencija Pavelskega (1975)
(Litanije, ki omenjajo veliko stisk ljudi)

Gospod, usmili se
Kristus, usmili se
Gospod, usmili se
Kristus, sliši nas
Kristus, usliši nas
Bog Oče nebeški – usmili se nas
Bog Sin Odrešenik sveta
Bog Sveti Duh
Sveta Trojica, en sam Bog

Sveti Vincencij Pavelski – prosi za nas
Žareči ogenj božje ljubezni
Oče otrok
Svetovalec mladih
Vodnik odraslih
Prijatelj ostarelih
Tolažnik bolnikov
Pomočnik jetnikov
Podpora trpečih
Zgled duhovnikom
Luč ubogim in bogatim
Vzor vsem kristjanom

Za zapuščene otroke – prosi zanje
Za razočarano mladino
Za odrasle, ki so zašli na stranpota
Za ostarele, ki jih je življenje strlo
Za bolne na duši in telesu
Za jetnike
Za brezposelne
Za vse, ki jih je človeška družba zavrgla
Za zapuščene
Za obsojene
Za razočarane starše
Za zagrenjene otroke

Za tiste, ki so izgubili življenjskega tovariša
 Za žrtve mržnje in vojne
 Za tiste, ki trpe zaradi naravnih nesreč
 Za ujete v materializem
 Za zakopane v sebičnost
 Za Boga lačne
 Za tesnobno zaskrbljene duhovnike
 Za duhovnike, ki so zapustili službo
 Za naše rajne brate in sestre
 Za vse, ki se trudijo delati dobro
 Za vse, ki dobrodelno delujejo
 Za vse, ki se bore za pravičnost in mir
 Za vse, ki hočejo boljši svet
 Za vse, ki računajo na našo pomoč
 Za vse, ki trpijo zaradi naše sebičnosti
 Za naše prijatelje in dobrotnike
 Za naše nasprotnike

Sveti Vincencij Pavelski, zgled vere - prosil za nas
 Sveti Vincencij Pavelski, zgled upanja
 Sveti Vincencij Pavelski, zgled ljubezni

Molimo.

O Bog, naš Stvarnik in Oče, na priprošnjo tvojega velikega prijatelja svetega Vincencija Pavelskega te prosimo za vse naše brate in sestre. Naš Oče si, začetek in konec našega življenja. Ko se trudimo, da bi posnemali Vincencijevo ljubezen do bližnjega, nam daj, da se Jezusu še bolj približamo. Daj nam moči za ljubezen, s kakršno je ljubil sveti Vincencij; naj ga posnemamo. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Brez luči v srcu ne gre!

Lahko je temna preteklost,
 lahko je temna prihodnost,
 lahko je celo temna sedanjos
 - a če imaš luč v srcu,
 Lahko posvetiš v karkoli,
 se lahko napotiš kamorkoli,
 lahko podariš luč komurkoli.

p. Pavle Jakop OFM

Prekop škofa Gregorija Rožmana iz Lemonta v ljubljansko stolnico

„Bil je pastir, ki mu je šlo za življenje vsakega človeka, tudi če se ni strinjal z njegovim prepričanjem,“ je v homiliji pri slovesni sveti maši ob pokopu ljubljanskega škofa Gregorija Rožmana dejal njegov naslednik ljubljanski nadškof metropolit Anton Stres. Po njegovih besedah škof Rožman iz svoje dobrote in pripravljenosti pomagati nikogar ni izključeval.

„Čeprav je rajni škof Rožman vdano sprejemal usodo begunca, ki umre na tujih tleh, veje iz njegovih besed tiha želja po vrnitvi domov,“ je poudaril nadškof Stres. Biti pokopan v domovini med svojimi je po njegovih besedah „naravna pravica, poznana že pred tisočletji, danes pa jo škofu Rožmanu s spoštovanjem priznavamo in izpolnjujemo“. Kot je poudaril nadškof Stres, je pokojni Rožman na to čakal več kot pol stoletja v tujini.

„Veliko stvari se je moralo v teh desetletjih zgoditi in spremeniti v naši domovini, da je to postalo mogoče,“ povedal nadškof. Izrekel je priznanje in se zahvalil vsem ljudem s področja zgodovinarstva, sodstva in politike, ki so s svojim pogumom in privrženostjo resnici, pravici in narodni spravi omogočili današnji dogodek. „Vsi, ki želimo našemu narodu in državi dobro, se vrnitve Rožmana veselimo. Prepričan pa sem, da se tega veseli tudi rajni škof Rožman sam. Ne zaradi sebe, ker tega na onem svetu več ne potrebuje, ampak zaradi nas, ker to potrebujemo mi. Potrebujemo spravo, medsebojno spoštovanje v naših različnostih in tesno sodelovanje. Vsak narod in vsaka človeška skupnost to potrebuje, toda v trenutku, ki ga živimo, to potrebo še posebej čutimo. Zato želim, da bi bil ta pokop pastirja ljubljanske krajevne Cerkve v njegovi stolnici tako sprejet in bi temu tudi služil,“ je dejal nadškof Stres.

Seveda pa je po njegovih ocenah današnje dejanje kljub vsej pomembnosti le eno dejanje v verigi dejanj, ki so bila in še bodo potrebna, da „se bodo k nam povrnila edinost, sreča, sprava“. Kot je spomnil, ne

V cerkvi Marije Pomagaj v Lemontu

V ljubljanski stolnici

moremo spregledati, da na tisoče žrtev vojne in revolucije še čaka na pokop in poslednje prebivališče, ki bo „v skladu z neodtujljivim dostojanstvom sleherne osebe“.

Prav tako je prepričan, da bo potrebno še veliko duhovnih naporov in resnicoljubnosti, da bo podoba pokojnega Rožmana „ki jo bomo nosili v svoji zgodovinski zavesti, bolj ustrezala resnici“.

„Najgloblje namere pokojnega škofa Rožmana na poseben način razodevajo njegova številna posredovanja za zapornike, internirance in obsojene na smrt ne glede na njihovo svetovnonazorsko prepričanje,“ je v pridigi še poudaril nadškof Stres.

Vir: Spletna stran Radia Ognjišče

Škof Gregorij Rožman in slovenska kanadska skupnost

Pokojni škof dr. Gregorij Rožman ima zanesljivo velike zasluge pri gradnji prve slovenske župnijske skupnosti v Kanadi.

Ko so v letih 1947 in 1948 prihajale skupine beguncev iz avstrijskih in italijanskih taborišč v prostrano Kanado na takozvano 'dogovorjena delovišča'. Moški so bili poslani ali v godove v severnem Ontario, ali na gradnje cest in železnic, nekateri pa so tudi imeli srečo, da so dobili delo na kmetijah. Dekleta so se v glavnem zaposlile v Torontu po bolnicah in v gospodinjstvih. Ko so fantje odslužili dogovorjenne pogodbe, se jih je večina zaposlila v velikem Torontu. Mladi so se začeli poročati in slovenska skupnost je rastla, vendar brez središča, kjer bi se zbirali.

27. avgusta 1950 je škof dr. Rožman vodil romanje v Midland. Romanja se je udeležilo 300 rojakov. Škof je takoj opazil, da skupnosti manjka stalni dušni pastir, ki bi slovensko skupnost trdneje povezal.

Dr. Rožman je slovenski skupnosti hitro oskrbel stalnega dušnega pastirja v osebi dr. Jakoba Kolariča CM., ki je naglo postavjal temelje slovenski verski skupnosti in oblikoval duhovnijo, ki je 10. februarja 1953 s škofijskim

dovoljenjem postala slovenska župnija Marije Pomagaj. Vendar še vedno so bili brez lastnih prostorov. Cerkveni odbor se je trudil z zbiranjem denarnih sredstev, da je cerkev Marije Pomagaj bila dograjena in blagoslovljena 19. decembra 1954. Cerkev je blagoslovil kardinal James McGuigan. S Kardinalom McGuiganom je škof dr. Rožman vzpostavil odlične prijateljske odnose. Kardinal je izredno visoko cenil slovensko župnjsko skupnost Marije Pomagaj. Škof dr. Gregorij Rožman se je vedno rad odzval prošnjam slovenskih dušnih pastirjev župnije Marije Pomagaj. V župnjski kroniki je zaznati, da je v času od 30. julija 1949 pa do 7. junija 1959, dvajsetkrat obiskal župnijo in se včasih po več dni mudil pri Mariji Pomagaj, kjer se je vedno posvečal pastoralni. Vodil je župnijska romanja, misijone, duhovne obnove in duhovne vaje, birmoval slovensko mladino, bil je novomašni pridigar g. Alojziju Ambrožiču (kasnejšemu kardinalu) in novomašniku g. Francetu Skomavcu. Obiskoval je slovenske bolnike, s svojimi številnimi globokimi teološkimi nagovori pa je posredoval krščanske vrednote: poštenost, ljubeznivost, dobrotljivost, prijaznost in nikdar ni bilo slišati "trdih" besed o slovenski preteklosti. Ure in ure je predsedel v spovednici in celil rane preteklosti... Znamenit je bil njegov zapis v glasilu 'Božja beseda': "Kaj je župnija? Župnjska cerkev ni nekakšno obratovališče, kjer se vrši farni "obrat". Župnija je občestvo v malem, to, kar je katoliška Cerkev v velikem in občestvo svetnikov v brezmejnem obsegu. Župnija mora postati tako občestvo, da doseže zveličavne namene." Dr. Gregorij Rožman je resnično rad prihajal na kanadske Brezje, med svoje rojake, da je mogel z njimi deliti begunsko usodo. Njegov spomin bo vedno ostal v srcih članov župnijske skupnosti Marije Pomagaj v Torontu.

Pokojni ljubljanski škof dr. Gregorij Rožman se vrača iz prijaznega lemontskega brega v slovensko zemljo, katero je neizmerno ljubil. Naj bi bila njegova vrnitev in njegov pokoj za slovenski narod kot svetel žarek, ki bo posijal v sedanjo slovensko sivino, omilil stisko ter odmrznil hladne slovenske medsebojne odnose.

dr. France Habjan

Kočevski Rog – središče in merilo Slovencev

Nagovor dr. Matije Ogrina, 9. junij 2013

V Kočevskem Rogu je tišina nepredirna in globlja kakor v vsakem drugem gozdu. Gozdna tihota je tu drugačna. Kajti to, kar so videla ta drevesa in te skale, je nepojmljivo, človeški misli komaj dostopno. Tisto, kar se skriva za tihoto tega gozda, je nekaj tako izrednega, da se dviga nad vse drugo, kar se nam je Slovencem v tisočletni zgodovini dogodilo. Zlo, ki je tu delovalo, je bilo drugačno od vsega znanega; prav je bilo rečeno, da je bilo tu na delu neko – presežno zlo. Trpljenje slovenskega človeka na tem kraju je nedopovedljivo. In moralna veličina ljudi, ki sta jih zlo in trpljenje tu zadela, je zato komaj dosegljiva.

Pomenu, ki ga ima Rog za nas, sodobne ljudi, se nekoliko približamo, ko uvidimo, da je Rog temeljna resničnost slovenskega naroda in države. Nikjer drugod med Slovenci ni bilo toliko in takega trpljenja, pa tudi takšne človeške veličine, kakor na stotinah slovenskih morišč, ki jih Rog vse skupaj predstavlja – od Primorske do Prekmurja.

In skorajda bi rekli, da nikoder drugod človeška veličina ni mogla zrasti više kakor tu, kjer so izmučene, polomljene žrtve globoko v breznu v smrtnih zdihljajih prosile Boga za odpuščanje morilcem. Na drugi strani pa ljudje, ki so se tukaj vedli kakor bogovi, niso mogli sami sebe še bolj spremeniti v pošasti in še bolj prizadeti svojo človeškost.

Človek ne more imeti nobene želje po domu, po domačih, po nežnosti in utihi, ki bi ne bila na Rogu doživeta v stopnjevanem pomenu besede. Nobene želje po pravici in rešitvi ne moremo občutiti, ki bi tukaj ne bila v človeških srcih občutena pomnoženo in podeseterjeno. Predvsem pa: nobene bolečine ni, ki je ni bilo na Rogu in nas tukaj čaka kakor mogočno ogledalo. Rog je zato antropološko središče in moralna norma slovenskega človeka.

Ničesar Slovenci nimamo in ne moremo imeti, kar bi nas v vsej zgodovini bolj prizadelo in bolj spremenilo življenje našega naroda, kakor Rog. Ničesar ni v našem narodu, kjer bi si tako ostro in dokončno stala vsaksebi slovenska katoliška omika in barbarstvo, civilizacija in njeno zanikanje. Tukaj se z ostro ognjeno črto ločuje vse, kar je v stoletjih našega naroda vodilo h kulturi, omiki in ohranjanju življenja; na drugi strani pa na Rogu dočaka svojo končno kulminacijo to, kar je po raznih

poteh, vidno ali manj vidno, vodilo v razkroj omike in v uničenje človeka. Rog daje vsemu temu končno potrditev, pečat, razvidnost in nedvoumnost. Rog je kakor tisto polje, na katerem dozorita pšenica in ljuljka – in se pokažeta v dokončni razvidnosti. Zato je Rog tudi v pogledu omike in kulture naša središčna realnost, je civilizacijsko in narodnostno središče Slovencev.

Za Rog pa je bistvenega pomena tudi tisto, kar pomenijo in ponavzočujejo rožni venci, križci in svetinjice, strgani žrtvam z vratu in odvrženi ob breznu na kup. Tista dokumentarna fotografija prepletenih rožnih vencev in križcev, ki jih načenjata rja in zeleni volk, pove vse. Tu sta si stala v prečudnem boju nasproti vera in sovraštvo do vere, vdanost v Božjo previdnost na eni in bojevito zanikovanje Boga na drugi strani. Ni se moč izogniti misli, da se je tu dogajala neka drama, katere resnično prizorišče je presežno, duhovno, in da nam je izid te drame v metafizičnem pomenu – nam kot živečim ljudem – neznan in nedostopen. Nedvomno pa nam je duhovni, metafizični pomen Roga do neke mere dostopen in najbolj razložen s fatimskim sporočilom (kakor je bilo na tem mestu že rečeno: v fatimski viziji Kristusovo kri, ki teče s križa, v čaše prestrezajo mučenci in jo kot Božjo milost posredujejo vernim). Zato smemo reči, da Kočevski Rog ponavzočuje delovanje duhovnega zla in dobrega v naši zgodovini, ju napravi očem vidna in očitna kakor morda nikoder drugod, zato je v tem smislu Rog tudi metafizično središče slovenstva.

Ko prisluhnemo pričevanjem rešencev iz Kočevskega Roga – Milana Zajca, Franceta Dejaka, Franceta Kozine in drugim pričevanjem o revoluciji – se nam eden v drugem odpirajo ti trije aspekti Roga kot središčne slovenske realnosti: antropološki ali osebno-človeški vidik, vidik omike ali slovenskega narodnega življenja ter nazadnje – metafizični pogled. S tem tremi vidiki Rog obsega tako rekoč vso slovensko zgodovinsko resničnost. Zato vsekakor moramo reči, da je Rog središčna slovenska realnost, je najbolj zgoščeni, jedrni del naše resničnosti, je kakor stržen, mera, kriterij našega ravnanja. Vsako naše dejanje je ob Rogu premerjeno, stehano in postavljeno na svoje mesto.

Rog torej premerja vse vidike, od zgodovinskih in političnih do etičnih in religioznih. Je višja resničnost, vmesni prostor, v katerem se stekata slovenski zgodovinski in nadzgodovinski svet in kjer vsako naše dejanje dobi v razmerju do našega naroda svoj dokončni značaj, vrednost in velikost.

Vsak narod mora živeti iz sebe, iz svojih danosti, iz tega, kar je. Prva danost slovenskega naroda v moderni dobi pa je – Rog. Za slovenski narod moramo zato v družbenem pogledu reči, da je v njem toliko

demokratskega življenja, kolikor je zavesti o tem, kar pomeni Kočevski Rog. Za slovensko politiko pomeni delovati iz resnice o Kočevskem Rogu in delovati demokratično eno in isto stvar. Usihanje zavesti o Rogu in praktično omalovaževanje njegove resnice zato za Slovence pomeni – usihanje demokracije in ugrezanje v totalitarizem.

Rog se razprostira prek 600 krajev naše domovine. Toda te temeljne resničnosti vseh 25 let v samostojni državi nismo hoteli zares videti in se pokoravati njenim ukazom. Slovenska država doslej ni dala z ničemer vedeti, da zla Kočevskega Roga in vsega, kar kot simbol predstavlja, ne šteje v območje sprejemljivega, dopustnega, legitimnega. Demokratična država namreč vse pomembne stvari pove samo na en način: z zakoni, ki jih sprejme parlament. Tu se v več kot 20 letih ni zgodilo praktično nič. Republika Slovenija je še naprej dedinja gorostasnega zločina.

Ignorirati nekaj tako temeljnega in bistvenega, nekaj, kar tako jedrno stoji v osrčju naše resničnosti – pomeni pasti v praktični relativizem, v katerem se lahko zgodi in izreče kar koli, saj ni več nobene mere za nobeno stvar. Če smo bili s tem, kar slovenski Rog pomeni, pripravljeni neurejeno živeti že dve desetletji, smo se s tem sami obsodili na dve desetletji ugrezanja nazaj v totalitarizem, s tem pa na socialne krivice, krajo skupnega dobrega in nazadnje še – na politične sodne procese.

Kdo ob vsem tem ne občuti skušnjave pesimizma in pobitosti? To resnično je skušnjava – v verskem pomenu besede, – saj v pesimizmu izgublamo vero v dobro; v pesimizmu pozabljamo, da je za in nad zgodovino še nekdo, Vsemogočni, ki nam nenehoma daje obilni delež svoje mogočnosti v naše roke kot naše, človeške možnosti. Tisti, ki ležijo v breznih Roga, so srčno branili demokracijo in slovensko izročilo; in če ju hočemo utrjevati mi, smo hočeš nočeš njihovi nadaljevalci. Ali nočemo biti to, kar smo?

Da, prav to hočemo biti. Kočevski Rog nas v tem utrjuje. Ko Sveto pismo stare zaveze pove za katerega od očakov, da umrje, ne uporabi te besede, marveč pravi: »bil je pridružen svojemu ljudstvu«. Tudi mi lahko rečemo za žrtve Roga in drugih morišč: »in bili so pridruženi svojemu ljudstvu«. Ta biblična perspektiva nam pravi, da resnično ljudstvo, resnični narod ni le ta, v katerem smo tukaj in zdaj, marveč je predvsem tisti, ki je bil pred nami, ki že pri Bogu in pri njem v polnosti biva kot »moje ljudstvo«. Tudi mi jim bomo pridruženi. Upajmo, da pred tem ne bo več noben Slovenec moral po tisti hudi poti, ki so jo prehodili oni. Vendar pa je Rog kraj tako posebnega stika časa in večnosti, da moremo biti roškim žrtvam pridruženi že na tem svetu, že v tem življenju – takrat, ko sprejemamo resnico Roga in iz nje ravnamo. Takrat smo – že tu in zdaj – pridruženi svojemu ljudstvu. *Vir: R. Vatikan*

Svetovni drobiž

Pariz • Francoski senat je po deseturnem razpravljanju v noči z 9. na 10. april odobril uvedbo porok istospolno usmerjenih partnerjev kljub protestom veliko Francozov, posebej katoličanov v Franciji.

Vatikan • Papež Frančišek je v sožalni brzoglavki britanskemu predsedniku vlade Davidu Cameronu izrazil solidarnost s sorodniki umrle nekdanje britanske predsednice vlade Margaret Thatcher in žalujočimi Britanci. Umrlo političarko je pohvalil zaradi spoštovanja "*krščanskih vrednot,*" ki ga je pokazala pri svojem prizadevanju za javno blaginjo in "*podpiranju svobode v družini narodov.*" Zasluge "*železne lady*" za Veliko Britanijo so poudarili tudi britanski katoliški škofje.

Bonn • Benediktinski opat Notker Wolf, ki je večkrat obiskal Severno Korejo (benediktinci so pred leti v tej državi blizu meje s Kitajsko gradili bolnišnico, redovnikov pa v Severni Koreji od leta 1949, ko so vse menihe zaprli, ni več), ne računa s tem, da si bo severnokorejski diktator Kim Jung Un upal začeti vojsko. Politični položaj v tej državi je popolnoma nepregleden, vendar so diktatorjeve grožnje po opatovem mnenju del njegove strategije, saj bi z vojsko ves narod pognal v samomor.

Bejrut • Predsednik Libanonske Karitas Simon Faddoul je mednarodno javnost pozval k nujni pomoči beguncem iz Sirije v Libanonu. Teh je v Libanonu že več kot pol milijona, samih Libanoncev pa je štiri milijone. Sredstva pomoči zanje so izčrpana, trdnost in varnost države sta ogroženi. Številni živijo v zasilnih bivališčih, nimajo osnovnih dobrin za preživetje.

Dunaj • Avstrijska Karitas je od marca 2011, ko se je začela vojska v Siriji, za pomoč beguncem namenila več kot milijon evrov. S tem denarjem je pomagala 12.700 beguncem, ki so se zatekli v sosednji državi Jordanijo in Libanon, pa tudi v sami Siriji, z živili, zimsko obleko in zdravstveno oskrbo.

Vatikan • Papež Frančišek se je 2. maja s 'tvitom' spomnil brezposelnih ljudi: »Mislim na brezposelne, ki so pogosto žrtev miselnosti sebičnosti, dobička za vsako ceno.« Papež Frančišek ima na Twitterju — @pontifex — v devetih jezikih že več kot šest milijonov sledilcev.

Vatikan • Papež Frančišek je 4. maja pri jutranji maši izrazil zaskrbljenost zaradi zapostavljanja in preganjanja kristjanov. Kristjani so danes najbolj preganjana in zapostavljena verska skupnost na svetu. Zanesljivih števil o tem sicer ni,

vendar so predvsem v nekaterih afriških in azijskih državah, kot npr. Nigeriji in Pakistanu, vedno znova žrtev nasilja iz verskih nagibov.

Hamburg • Z bogoslužjem v mestnem parku, h kateremu se je zbralo 130.000 ljudi, se je 5. maja končal 34. nemški evangeličanski cerkveni shod. Njegov predsednik Gerhard Robbers je zbrane povabil, naj si prizadevajo za večjo družbeno pravičnost ter dejavnejše vključevanje 'prizadetih' ljudi v družbo. Opozoril je, da je pri tem treba premagati ne le stopnice in druge ovire, s katerimi se srečujejo prizadeti, marveč tudi *"ovire v naših glavah."*

Vatikan • V ponedeljek, 6. maja, je ob 17. uri papežu Frančišku in njegovim naslednikom priseglo 35 rekrutov švicarske garde. Papeška švicarska garda šteje 110 vojakov, papeža in njegovo palačo varujejo od leta 1506. Slovesna prisega novih gardistov je vsako leto 6. maja v spomin na 147 padlih gardistov 6. maja 1527, ko so branili papeža v tako imenovani bitki *"Sacco di Roma,"* ko so po Rimu plenili in divjali vojaki in plačanci cesarja Karla V.

Vatikan • Predsednik Papeškega sveta za medverski dialog kardinal Jean-Louis Tauran je budistom čestital za njihov največji praznik vesak. V prazničnem voščilu je izrazil *"odkritosrčno spoštovanje do vašega plemenitega izročila"* in povabil k *"prijateljskemu dialogu in obnovi sodelovanja"*.

St. Pölten • Neznanci so s kljukastim križem in napisom *"Nočemo vašega križa"* oskrunili stolnico v tem avstrijskem mestu.

Milano • Kardinal Angelo Scola je za Radio Vatikan izjavil, da večina kristjanov premalo pozna islam. Če bi povprečnega kristjana kaj povprašali o njem, bi bili odgovori *"tragični."*

München • Turški poslanec Mahmut Tanal je pri sodni obravnavi zoper teroristično organizacijo Nationalsocialistično podzemlje (NSU) zahteval odstranitev križa iz sodne dvorane, saj naj bi bil po njegovem krščanski simbol nezdružljiv s pravno državo ter pomenil *"grozinja"* nekristjanom. Protestiral je tudi, ker so ga nemški varnostniki pregledali ob vstopu v sodno dvorano.

Vatikan • Papež Francišek je 12. maja na Trgu sv. Petra v Rimu na oltar povzdignil mučenca Antonia Primalda in 800 tovarišev iz južnoitalijanskega mesta Otranto, ki so jih leta 1480 umorili Turki, ker niso hoteli postati muslimani. Poleg njih je za svetnici razglasil tudi kolumbijsko redovno ustanoviteljico s. Lavro sv. Katarine Sienske Montoya y Upegui (1874–1949) in mehiško redovnico Marijo Gvadalupe Garcia Zavala (1878–1963).

Berlin • Nemčija je v imenu obzirnosti in civiliziranosti raglasila zakon, ki dovoljuje dati zakonito ime in s tem pravno priznanje ter reden pogreb mrtvorojenim otrokom. Za to sta zaslužna zakonca

Martin iz Hessna, ki sta imela tri mrtvorojene otroke.

Kijev • Kijevski grkokatoliški veliki nadškof Svjatoslav Ševčuk je izjavil, da večina vernih Ukrajincev vidi svojo prihodnost v Evropski zvezi. Ukrajince je v evropsko družino narodov že pred 1025 leti vključil kijevski veliki knez Vladimir, ko je prevzel krščanstvo iz Bizanca. Zato bi bilo nesmiselno oddaljiti se od že takrat položene evropske poti.

Vatikan • Papež Frančišek je za svojega predstavnika na slovesnostih 5. julija v Nitri (Slovaška) ob 1150. obletnici prihoda slovanskih bratov sv. Cirila in Metoda na Slovaško imenoval slovenskega kardinala v rimski kuriji dr. Franca Rodeta. Za istočasne slovesnosti v moravskem (Češkem) mestu Velehrad, kjer naj bi po izročilu umrl in bil pokopan nadškof Metod (815-885), pa je papež za svojega zastopnika imenoval zagrebškega nadškofa kardinala Josipa Bozanića.

Rim • Prefekt Kongregacije za škofo Kanadčan Marc Ouellet je odstavljenemu slovaškemu nadškofu Robertu Bezaku ukazal en dan, preden je papež Benedikt XVI. odstopil, da ne sme dajati izjav za javna občila, vključno s cerkvenimi. Tako tudi ne bo mogel imeti duhovnih nagovorov za televizijo. Bezaka so junija 2012 v Rimu iz še nepojasnjenih razlogov odstavili z mesta trnavskega nadškofa, mons. Bezak pa vodstvu Cerkve, ki mu je že tedaj naročilo, da mora pred

mediji molčati in se nič več zadrževati v svoji nekdanji škofiji, ni bil poslušen.

Rim • Generalni tajnik ZN Ban Ki-Mun (sam ne pripada nobeni veri, blizu pa mu je budizem) je v pogovoru za Radio Vatikan papeža Benedikta XVI. imenoval "*veliki mož vere.*" Svet je imel v njem voditelja, ki je pokazal globoko duhovnost in »*veliko naredil za dialog med verstvi in prispeval k premagovanju izzivov našega časa*«. Pri tem je Ban Ki-Mun posebej omenil »*boj proti lakoti in siromaštvu, podpiranje človekovih pravic in zagotovitev miru in pravičnosti.*«

Kairo • Štirje zamaskirani oboženi moški so po velikonočni maši v severnoegiptovskem mestu Šubra El-Heima ugrabili 12-letnega koptskega mladeniča, med napadom so tudi streljali na cerkev. Za ugrabljenega fanta zahtevajo 228.000 evrov odkupnine. Krajevni duhovnik je povedal, da gre za denarno izsiljevanje, vendar ima to lahko tudi nevarne verske razsežnosti.

Moskva • Moskovski patriarh Kiril je v velikonočnem voščilu papežu Frančišku omenil, da kristjane v nekaterih delih sveta ogrožajo "*morilske vojske,*" usmerjene posebej proti njim; prav tako množični poskusi, da bi krščanske vrednote izrinili iz družbenega in javnega življenja. Kristjane je opozoril, naj jih to ne preplaši, kajti Kristus "*je premagal svet.*"

Vir: revija Ave Marija z Lemonta

Od Atlantika do Pacifika

50-letnica župnije Lurške Matere Božje v Winnipegu

V nedeljo, 16. junija 2013 smo v Winnipegu slovesno praznovali 50-letnico župnije, ki je bila slovesno 'odprta' v nedeljo, 23. junija 1963. Tokrat so posrečeno povezali slovesnost 50-letnice s sv. birmo. Zanimivo je, da je bilo 9 birmancev in v tem času se je zvrstilo tudi 9 župnikov: gg. Jože Mejač, Jože Časl, Ivan Plazar, Franc Letonja, Ciril Čarga, Anton Ovtar (vsi Misijonarji sv. Vincencija Pavelskega), ter gg. Paul Hancko, Stan Gacek in sedanj župnik g. Diosdado Parrenas (vsi duhovniki Winnipeške škofije).

Slovesnost je vodil winnipeški nadškof James V. Weisgerber, ki je tudi birmoval. Od bivših župnikov je bil navzoč g. Ivan Plazar, ki je župljane in goste pozdravil ter jim čestital v imenu vseh ostalih sobratov, ki so že pokojni, oziroma se niso mogli praznovanja udeležiti. Slovesnost je potekala v angleščini, petje pa je bilo slovensko. Razveseljivo je, da so v pevskem zboru v glavnem mlajši. Cerkev je bila napolnjena, pa tudi dvorana, kjer sta sledila kosilo in kratka slovesnost.

V župniji še vedno delujejo Župnijski svet, Katoliška ženska liga in Kanadsko slovensko kulturno društvo. V sklopu teh organizacij delujejo tri folklorne skupine:

Zvonček, Rožmarin in Triglav. Do nedavnega je delovala tudi slovenska šola, ki jo sedaj poskušajo zopet aktivirati. Skupno sodelujejo tudi pri 'Folklorami' (praznovanje narodov), kjer vsako leto predstavijo slovensko kulturo in dediščino, kamor spadajo tudi folklorni plesi, petje, hrana in pijača.

Predstavnica poslov iz slovenske ambasade v Ottawa Ms. Irena Gril je podelila župniji v Winnipegu diplomo, kot priznanje k ohranjanju slovenske dediščine in kulture v Kanadi.

Skupnost v Winipegu se je sicer skrčila, vendar je še vedno ostala potreba in želja, da se kot Slovenci in potomci slovencev družijo, povezani s cerkvijo. Že od začetka je razveseljivo, da je veliko 'neslovenk', ki so bile poročene s Slovenci, bilo med najbolj aktivnimi v župnijski skupnosti in tako je bilo tudi mlajšim lažje, da so postali aktivni. Želimo jim, da bi to željo, potrebo in voljo še dolgo gojili in ohranjali. Naj jih Bog Oče na priprošnje Lurske Matere božje, še dolgo blagoslavlja, da bodo praznovali še mnogo obletnic.

Ivan Plazar CM

Duhovni obisk pri rojakih v Zahodni Kanadi

To pot je pred veliko nočjo rojake po zahodni Kanadi obiskal g. Batič, ki je včasih redno zahajal k njim. V Alberti in Kelowni ni bil že več kot deset let. Tako se spreminjajo časi in z njimi tudi mi. Sedaj, ko nam je

umrlo že šest naših sobratov duhovnikov, se je naše število tako skrčilo, da je nujno klicati na pomoč sobrate iz domovine.

Izredno sem bil vesel ljudi, ki sem jih videl po dolgem času. Gledali smo drug drugega in opazovali, kako nas je čas obdelal in spremenil. To pot sem imel priliko obiskati Calgary, Edmonton, Kelowno, Osoyoos, Vancouver in Prince George. Tako zveni moja hvaležnost ob koncu teh obiskov: "Hvala vsem, ki ste me tako lepo sprejeli, pogostili in prišli k sv. maši. Doživljal sem vas kot znance, mnoge kot domače in osebne prijatelje. Hvala vam za vse to!" V Kelowni smo se po sv. maši veselili izvolitve papeža Frančiška. "Ko bi le vedeli, kako lepo je doživljati vašo pristnost in dobroto. Hvala vam za vse! Domov sem se vrnil kot preropen in upam, da vas bom lahko kmalu obiskal."

Valentin Batič CM

IZ ŽUPNIJE
BREMADEŽNE,
Toronto

Kot smo že poročali smo duhovno obnovo za leto vere pričeli že zadnjo nedeljo v februarju in nadaljevali prvo in drugo nedeljo v marcu. Govori in svete maše so bile v angleščini. Želimo namreč, da bi angleško govorečim župljanom omogočili poglobljeno duhovno pripravo na zakrament sprave in praznovanje velike noči.

V slovenščini je duhovno obnovo vodil g. Lojze Letonja CM, sobrat lazarist, ki deluje v Beogradu. V naši župniji je pridigal in spovedoval za veliki teden ter sodeloval pri obredih svetega tridnevja. V angleškem jeziku je spovedoval g. Joe MacDonald, ki zelo rad pride med nas. Vseh spovedi je bilo okrog štiristo. Obema duhovnikoma smo zelo hvaležni za pomoč.

V aprilu so se vrstile prireditve in banketi raznih društev in skupin. Vsa dogajanja pa so popestrile priprave na sv. birmo in prvo sv. obhajilo. Tudi pogrebov ni manjkalo, saj smo od velikega tedna in potem v aprilu imeli vsak teden kakšen pogreb ali dva. Nato je umrl v Argentini oče g. Tonija Burje. Tako je bilo na župniji zares pestro. V pomoč pa nam je prišel g. Ivan Plazar, ki je sprejel nedeljske sv. maše pri Mariji Pomagaj.

Članice K.Ž.L. so v petek, 26. aprila pri večerni maši počastile Marijo,

Mater dobrega sveta in medse sprejele 7 novih članic, tako da je skupno število vseh naraslo na 100 članic. Sv. mašo in nagovor je imel g. župnik Batič, v organizacijo pa jih je sprejela g. Rozi Nesich, njihova predsednica. Po maši je bila v dvorani pogostitev.

Sv. Birmo smo imeli v nedeljo, 28. aprila pri sv. maši ob 11:15. Birmoval je škof msgr. John Boissonneau. Zakrament je prejelo 23 fantov in deklet. Cerkev je bila nabito polna in razpoloženje čudovito. Pri birmi je pel zbor Naša pesem pod vodstvom g. Irene Kolenko in Valentina Končan. Po sv. maši, pri kateri je škofu asistiral g. Batič, smo se v cerkvi slikali in nato imeli slovesno kosilo v dvorani. Pri kosilu se je zbralo 380 odraslih otrok.

V petek, 3. maja je 20 otrok prvič bilo pri sveti spovedi, nato pa na vajah za prvo sv. obhajilo. V nedeljo 5. maja so prvič prejeli Jezusa v sveti hostiji. Bila je čudovita nedelja in otroci prijetno zazploženi. Berila so

brali starši, otroci pa so s pomočjo veroučnih učiteljic Kristine, Amande in Miriam pripravili prošnje in na oltar prinesli darove. Sv. mašo je daroval g. Batič. Na koru je tokrat pel otroški zbor pod vodstvom g. Milana Vinčeca. Po slavlju v cerkvi smo imeli skupno kosilo v dvorani, katero so za to priložnost pripravili in okrasili starši. Ga. Rozi Nesich je opravila veliko delo, saj je organizirala kosilo za birmance in prvo obhajance.

V soboto 11. maja smo v sodelovanju s 'Kanadsko slovenskim kongresom' imeli v gostih opernega pevca g. Luka Debevca-Mayerja. Med večerno sv. mašo je s štirimi skladbami s svojim žmetnim bas-baritonom napolnil svetišče. Spremljal ga je prijatelj glasbenik in organist g. Diego Liciardi. Po sv. maši pa je v prezbiteriju zapel še osem sakralnih in Marijinih skladb. Kot to zna le g. Luka, nam je pokazal lepoto Slovenskih in drugih nabožnih pesmi ter poslušalcem odprl delček nebes. Večer smo nadaljevali v cerkveni dvorani, kjer so bile na vrsti narodne in umetniške skladbe. Ta večer je bil posvečen tudi materam, ki so naslednji dan praznovale materinski dan. Zelo smo hvaležni obema umetnikoma za naravnost očarljiv večer.

V soboto, 25. maja smo se pri večerni sv. maši spomnili vseh žrtev vojne in revolucije, vseh vrnjenih in nasilno pobitih domobrancev in vseh po vojni zverinsko pobitih Slovencev in Slovenk. Mašo je vodil g. Toni Burja, peli so moški iz pevskih zborov obeh župnij v Torontu.

Zadnjo nedeljo v maju smo imeli Walk-a-thon za dom Lipa, To je vredno omembe, saj so pri tem pohodu večinoma sodelovali farani obeh župnij. Pohod je pritegnil 110 pešcev. Darovalci in sponzorji pa so za Dom namenili nad 47 tisoč dolarjev. Vsi zaslužijo iskreno pohvalo. Truditi se moramo in v to dobrodelno akcijo vključiti vse Slovenske organizacije, tudi šolo, plesne skupine in skavte.

Procesija Sv. Rešnjega telesa in krvi je bila letos zelo zgodaj. Na letovišču smo se zbrali pri sv. maši 2. junija ob 11:45. Sv. mašo sta darovala g. Toni Burja in g. Valentin Batič. Pri sv. maši in procesiji je pel skupni mešani zbor iz obeh župnij. Čeprav nam je nekoliko nagajalo vreme, smo slovesnost lepo opravili. Pri tretji kapeli se je namreč ulil dež in preprečil, da bi procesija zavila v hrib k četrti kapeli. Iskreno pohvalo zaslužijo vsi, ki so se žrtvovali, okrasili kapelice in sodelovali pri procesiji.

Valentin Batič CM, župnik

PRI MARIJI POMAGAJ v Torontu

Duhovno obnovo pred veliko nočjo je vodil lazarist g. Lojze Letonja, ki deluje v Beogradu. Štiri dni je spovedoval in pridigal pri Mariji Pomagaj. Spovedovala sta tudi g. Valentin Batič in g. Toni Burja. Na cvetno nedeljo so imeli duhovno pripravo na veliko noč tudi v Ajaxu.

V postu so se zbrali farani in članice KŽL, da so naredili nad 200 burtaric ter jih prodajali 24. marca, na cvetno nedeljo. Naše pridne članice KŽL so tisto nedeljo pripravile tudi dobro kosilo ter prodajale razno pecivo.

Na veliki četrtek smo po več letih pri sveti maši obnovili obred 'umivanja nog', kot je Jezus storil učencem, predno je za nas umrl, kot znamenje, da smo drug drugemu služabniki.

Na veliko noč smo se zbrali v velikem številu, nad 200 vernikov, na praznovanju Kristusovega vstajenja od mrtvih in našega odrešenja.

V Svetem Pismu piše, da če ljubimo Najsvetejšega Boga, je tudi prav, da mu veselo prepevamo slavo in hvalnice, pojemo iz globine našega srca, z duhom in razumom slavimo njegovo ljubezen, s spevi ob spremljavi na citre, na liro, na harfo z deseterimi strunami in glasnim petjem. Naša pesem Bogu, nas vabi, da umremo grehu, blaži jezo, lajša žalost, daje mir, uči nas in preganja skrbi. Župnija Marija Pomagaj (MP) je bila letos blagoslovljena z mnogimi prireditvami.

14. aprila smo prvič imeli mašo v ritmu valčka in polke. Združilo se je in nastopilo 5 muzikantov, ki so nam zaigrali cerkvene pesmi v ritmu valčka in polke. Uporabili so harmoniko, kitaro, trobento in klarinet. Boga smo častili in mu veselo zapeli ne le v slovenskem

jeziku, ampak tudi z godbo in petjem. Muzikantje so nas prijetno obogatili in osrečili.

Obrotniški moški pevski zbor iz Šmarja pri Jelšah, obdarjen z lepimi glasovi, nam je navdušeno zapel v nedeljo, 5. maja. Pri zboru pojejo aktivni in upokojeni možje. Vodi jih Franci Ploh, finančno jih podpira njihov predsednik Anton Škrabl (orbrtnik tovarne orgel v Rogaški Slatini). Zbor ima 21 članov in deluje že 12 let. S svojim petjem so razveselili ljubitelje petja na več koncertih v Kanadi in Clevelandu. Njihov repertoar zajema narodne, umetniške in cerkvene pesmi.

Lepo so zapeli 'akapela' (brez spremljave inštrumentov) pri sveti maši. Po sveti maši pa so nas

Največja butarica je bila za v cerkev

Misijonar Lojze Letonja CM

osrečili z narodnimi pesmimi. Pesmi so opevale ljubezen, vino in raznolikost slovenskih pokrajin. Ko so nam zapeli o hrepenenju po domovini, so nekaterim tekle solze po licih.

Zelo smo bili počeščeni in veseli, ko je 12. maja, na materinski dan, med nami bil operni pevec gospod Luka Debevec Mayer, da smo lahko spet slišali njegov prijeten in lep glas. G. Luka se je rodil v Argentini, njegovi starsi so bili begunci druge svetovne vojne.

Obdarovan z lepim glasom nam je zapel pri sveti maši. Za tem je v cerkvi sledil še krajši koncert. Spremljal ga je organist Diego Liciardi, ki večkrat z njim potuje in sodeluje na njegovih nastopih. Tudi orgle so odmevale v Božjo čast. Med 'kavo v dvorani', pa nam je Luka zapel ob spremljavi na klavir.

Slovenci imamo bogato dediščino petja. Župljani MP cenijo prilike za poglobitev in obogatitev naše vere s petjem. Prav tako za medsebojno povezovanje ob pesmi, kar želimo, da se nadaljuje.

Gospodu Burji in njegovi družini, ob izgubi dragega očeta, izrekamo globoko sožalje ter polagamo Bogu na oltar molitev in sočutje.

Hvaležni smo gospodu Ivanu Plazarju ki nas je obiskoval in maševal aprila in maja meseca. Lepo je pozdravil naše goste, pridigal v slovenščini in angleščini in nas spremljal.

Praznik Marije Pomagaj smo slovesno obhajali v petek, 24. maja. Praznovanje se je začelo s sveto mašo, pri kateri sta zapela pevska zbor obah župnij. V lepo okrašeni dvorani smo se po sveti maši vsi zbrali na prigrizek, ki so ga z ljubeznijo pripravile članice KŽL. Razpoloženje je bilo zelo prijetno.

Vsem želimo veliko zdravja, lepega vremena in sreče v letošnjem poletju.

Marta D.

IZ ŽUPNIJE SV. VLADIMIRA v Montrealu

Velika noč • Na veliko noč smo se pripravljali cel postni čas. K bolj konkretni pripravi nas je povabil naš župnik na cvetno nedeljo. To nedeljo, kot vstop v veliki teden, smo obhajali z blagoslovom butaric in zelenja.

Butarice je naredila skupina župljanov, ki vedno priskoči na pomoč župniji. Pri prvi maši je bil blagoslov butaric navaden, pri

Na praznik provega sv. obhajila v Montrealu

drugi pa bolj slovesen. Poslušanje Trpljenja našega Gospoda Jezusa je pokazal na resnost, potrebnost in korist župnikovega vabila k pripravi.

Prve tri dni velikega tedna je bila maša zjutraj in zvečer s priložnostjo za spoved. Na veliki četrtek smo se v dokaj lepem številu zbrali k sv. maši v spomin na zadnjo večerjo. Jezusu smo se zahvalili za dar evharistije, maše in duhovništva ter zapovedi ljubezni. Po maši in razkrivanju oltarja smo s premišljevanjem in molitvijo ob postajah križevega pota ostali z Jezusom še nekaj časa v cerkvi.

Na veliki petek je bil obisk malo slabši kot minula leta. Se pozna, da so trgovine odprte in da tudi na mnogih podjetjih delajo. Kot ponavadi smo ob tretji uri popoldan začeli z obredi velikega petka. Trpljenje Jezusa Kristusa je bilo v angleščini. Zbor

bralcev je doživeto predstavil takratna dogajanja v Jeruzalemu, kot jih je zapisal evangelist Janez.

Na veliko soboto je bil popoldan blagoslov jedil ob tretji in ob peti uri. Ob tretji uri se je cerkev napolnila. Nekateri so pred blagoslovom prišli k spovedi. Za vigilijo je spet prišlo lepo število župljanov. Ob poslušanju bogoslužnih besedil in božje besede smo spoznavali božjo usmiljeno ljubezen, ki se nam je na tako močan način razodela v skrivnosti velikega tedna.

Velika noč je tudi letos podobno kot minula leta privabila rojake v cerkev, saj se je napolnila pri obeh mašah. Voščila so se prepletala s prijateljskimi pozdravi in željo po ponovnih srečanjih. V Oznanilih nas je nagovorilo župnikovo voščilo: *»Milost, veselje, srečo in mir srca naj vam podeli naš Gospod, ki je trpel, umrl in slavno vstal iz groba in živi, da bi večno živeli z njim tudi mi.«*

Birma • V nedeljo, 5. maja, smo med drugo mašo imeli slovesnost birme. Zakrament darov Svetega Duha je prejelo devet mladih. Delivec zakramenta je bil mgr. Thomas Dowd, montrealški pomožni škof. Z jasno in preprosto besedo je razlagal zakramente. Za ilustracijo je uporabil kolo. Od vhoda v cerkev v procesiji do fotografiranja po maši je vse potekalo v slovesnem in krščanskem razumevanju svetih obredov. Ob koncu se je Rosemary Gaydos zahvalila v imenu staršev in birmancev birmovalcu, župniku za spremljanje med letom in Rozini Mariji Rogan, ki je redno ob sobotah poučevala pripravnike na birmo.

Materinski dan • Kot v preteklih letih smo tudi letos obhajali materinski dan, kot je pri nas navada. Pri maši smo se s hvaležnostjo spomnili mater v prošnjah za vse potrebe. Župnik je o pomenu materinskega dne spregovoril v pridigi.

Po maši se je slavlje nadaljevalo v dvorani s kosilom in nastopom otrok s plesi in petjem. Letos se nam je za materinski dan pridružila Irena Gril, začasna vršilka dolžnosti Slovenskega veleposlanštva v Ottawi. Pozdravila je zbrane v dvorani, voščila materam in čestitala staršem in še posebej tistim, ki delajo z mladimi.

Prvo obhajilo • Na binkoštni praznik, 19. maja, smo imeli slovesnost prvega obhajila. Deset

Na praznik svete birme

otrok se je od jeseni pripravljalo pod skrbnim vodstvom ge. Joži Glavač na prejem dveh pomembnih zakramentov: pokore ali spovedi in obhajila. Prva spoved je bila dan pred prvim obhajilom povezana z vajo za naslednji dan.

Z žarečimi obrazi in iskrečimi pogledi so se zbrali prvoobhajanci in starši pred mašo v dvorani in od tam prišli v sprevodu v cerkev. Vsak od prvoobhajancev je prinesel simbolni dar, cvetlico, Mariji, majniški kraljici.

Cerkev se je napolnila podobno kot pred dvema tednoma za birmo. Sodelovanje pri maši je bilo vzorno in pobožno. Prvoobhajanci so obnovili krstne obljube, sodelovali z nameni pri prošnjah za vse potrebe in prinosu darov. Bernadette Godina se je po maši v imenu staršev zahvalila za sodelovanje vsem in še posebej pevcem, župniku za potrpežljivost med letom in lepo slovesnost ter ge.

Joži Glavač, ki je darovala svoj čas in talente za dobro skupnosti.

Počitnice • Višješolci so prej zaključili šolsko leto, osnovnošolci pa pred praznikom rojstva Janeza Krstnika. Torej počitnice že nastopajo.

V mesecu juniju je bil med nami g. Jože Zupančič CM iz Slovenije, med nami je bil tudi pred dvema letoma. Prišel je nadomeščat našega župnika, ki je pretežni del meseca junija preživel v Sloveniji. Sprememba je obema gospodoma v oddih in veselje.

Telovo • Praznik Rešnjega Telesa in Rešnje Krvi slovesno s procesijo obhajamo na cerkveni pristavi pri L'Epiphanie. Slovesnost poteka po ustaljenem redu: ob 11. uri sveta maša, po maši češčenje Najsvetejšega s procesijo in nato kosilo ter prijateljsko druženje. Letos je slovesnost na Telovo vodil naš gost, g. Jože Zupančič CM. Zaradi dežja je bila udeležba manjša, sodelovanje pa zbrano. Kot je papež Frančišek priporočil dan celodnevne češčenja, smo tisti dan molili za Cerkev in kristjane, da postanemo podoba Božje ljubezni in usmiljenja ter da bi se približali tistim, ki trpijo, ljudem na obrobju družbe.

Franc Letonja CM, župnik

G. Francu Letonja CM iskreno čestitamo za 40 let duhovniškega življenja in delovanja! *Uredništvo*

PRI SVETEM GREGORIJU V. v Hamiltonu

3. marec 2013 • To nedeljo so članice Katoliške ženske zveze pripravile letni župnijski bazar. Zbranih čez deset tisoč dolarjev kaže na lep uspeh ter na veliki čut sodelovanja in dobrodelnosti.

10. marec • V slovenski skupnosti v Londonu so potekale 'koline'. Obenem pa smo imeli še sveto mašo in tako se je srečanja udeležilo kar lepo število članov. Gospodinje so pripravile obilno in okusno kosilo.

17. marec • 'Fantje s Praprotna' so zaključili svojo turnejo po ZDA in Kanadi z nastopom med rojaki v Hamiltonu. Društvo Bled in društvo sv. Jožefa sta združena organizirala njihov nastop v veliki župnijski dvorani. Zgodil se je nepozaben koncert, ki je spominjal na legendo Lojzeta Slaka. To pot pa je Fante s Praprotna spremljal trio domačih mladih glasbenikov - Brajda. Kvartet je zapel 4 pesmi že v cerkvi pri bogoslužju, nato je bilo kosilo v nabit polni dvorani (čez 400). Po kosilu je dvorana zaživela v polnem navdušenju.

24. marec • Na cvetno nedeljo smo imeli blagoslov zelenja, branje pasijona in sveto mašo na treh krajih. V župnijski cerkvi smo se zaradi hladnega vremena zbrali k blagoslovu zelenja v spodnji dvorani. Pri društvu

Otroci Slovenske šole v Hamiltonu

Sava-Breslav smo se zbrali k blagoslovu zelenja pred dvorano. Po koncu maše jih je veliko ostalo še na dobrem kosilu. Slovenska skupnost društva Triglav pa je praznovala v cerkvi St. John the Divine. Po maši smo ob dobrotah gospodinj pokramljali še v dvorani.

29. marec • Slovenska šola je že drugo leto organizirala 'Good Friday – Fish Fry', da so si lahko vsi, ki so želeli, po končanih obredih Velikega petka v cerkvi, lahko kupili sveže pečene ribe in francoski krompir v naši župnijski dvorani. Okrog tristo se je te priložnosti poslužilo, kar je več kot lansko leto.

30. marec • Za slovensko skupnost London in Sava Kitchener smo imeli blagoslov velikonočnih jedil v cerkvi St. John the Divine v Londonu že ob 10h dopoldne. Pri

društvu Sava smo blagoslovili jedila ob dvanajstih. Tudi tam se je zbrala lepa množica. V naši župnijski cerkvi pa smo nadaljevali popoldne ob 3, 4 in 5-tih. Zvečer ob osmih je bila Velikonočna vigilija z lepim sodelovanjem bralcev beril, mešanega zbora, otrok bralcev prošenj in drugih.

31. marec • Zaključila se je sestava novega župnijskega sveta. Vsi člani so bili lepo predstavljeni v 'Vestniku' (župnijskih oznanilih). Skupaj bodo nadaljevali z delom za duhovno, kulturno in socialno rast župnije.

7. april • Pri klubu Sava smo se sestali predstavniki društev Niagarske koordinacije na rednem spomladanskem srečanju. Že ob dvanajstih smo imeli kosilo, nato sveto mašo in potem sestanek v zgornjih prostorih novega prizidka.

14. april • V župniji smo imeli 'malo žeganje' ali spomladanski banket. Pri slovenski sveti maši je prepeval župnijski mešani zbor, nekaj narodnih pesmi pa je zapel tudi popoldne, ob koncu kosila, v župnijski dvorani. Okrog dvesto se nas je zbralo pri kosilu. Ob poravnanih računih je ostal tudi lep dobiček in sicer 6528 dolarjev. Težo organizacije in priprav so nosili člani župnijskega sveta.

26. april • Članice Katoliške ženske zveze so praznovale god Marije, Matere dobrega sveta in sprejele 5 novih članic.

mesec maj • Knjiga za šmarnično branje »*Iskalci božjega kraljestva*« je letos želela konkretizirati pojem Božjega kraljestva ob evangeljskih likih.

3. maj • »CWL Catholic Girl's Club« se zberejo k srečanju vsak prvi petek v mesecu po večerni sv. maši. Poleg načrtovanja in iger, vedno tudi kaj praktičnega naredijo in pozneje prodajajo. Vedno pa poskrbijo, da je teh sadov njihovega dela deležen tisti, ki je v potrebi. Tako se že mlade učijo kako voditi skupino, načrtovati in vedno imeti pred seboj tudi jasen cilj. Upamo, da jim bo to tudi v bodoče uspevalo in da bodo s tem pritegnile mlajše v našo slovensko skupnost.

4. maj • Po kratkem gostovanju v Kanadi in Ameriki, so se tudi pri nas ustavil Obrtniški moški pevski zbor iz Šmarij pri Jelšah. Pod vodstvom dirigenta g. Franca

Plohla so peli med večerno sveto mašo in po maši so dodali še osem pesmi v obliki kratkega koncerta. Program je povezovala ga. Marija Ahačič Polak. Po programu v cerkvi smo se skupaj z našimi pevci in člani župnijskega sveta zaustavili še na večerji in družabnem klepetu v naši dvorani.

7. maj • V hamiltonski baziliki je bil Daniel Joseph Miehms posvečen za škofa in postal hamiltonski pomožni škof. Za svoje škofovsko geslo si je izbral moto »Fides Per Caritatem« - »*Vera, ki deluje po ljubezni*« iz pisma apostola Pavla Galačanom 5,6.

12. maj • Otroci Slovenske šole so skupaj z učiteljicami zopet pripravili lep program za Matevinski dan in pokazali, da so se med letom tudi nekaj naučili. Vsaka skupina je pod vodstvom svoje učiteljice predstavila svoj program. Po skupnem kosilu nas je počastila še plesna skupina Venec s plesom.

18. maj • Pri zaključni maši otrok Slovenske šole so vsi otroci sodelovali s pesmijo, dve učenki pa prejeli diplomu. Po končani maši so si otroci v mladinski sobi ogledali film in se tudi okrepcali.

18. maj • Operni pevec Luka Debevec Mayer in organist Diego Licciardi iz Argentine sta obogatila našo večerno mašo s petjem in igranjem. Luka je po maši zapel še nekaj pesmi in s svojim žametnim bas-baritonskim glasom osvojil vse, ki so mu prisluhnil.

18. maj • Članice Slomškovega oltarnega društva so na praznik Marije Pomočnice kristjanov praznovale svoj spominski dan in pri večerni maši sprejele novo članico, ki bo še naprej pomagala pri urejanju cerkvenih paramanetov. Po maši so članice praznovale še ob domačih dobrotah.

26. maj • Praznik prvega svetega obhajila je bilo na zadnjo nedeljo v mesecu maju, letos na praznik sv. Trojice. Imeli smo štiri prvoobhajance. Praznovanje je bilo za vse čudovito ob raznovrstnem sodelovanju.

2. junij • Telovsko procesijo smo imeli dopoldne v župniji, popoldne pa še pri slovenskem društvu Triglav v Londonu. Vreme nam je služilo, tako, da smo lahko

slovesno ponesli sveto Rešnje Telo od oltarja do oltarja. Z lepim sodelovanjem smo bogato doživeli ta dan.

2. junij • V hamiltonski katedrali je ob dveh popoldne bila sv. maša za vse pare, ki letos obhajajo različne okrogle obletnice porok. Zbralo se je več kot 450 parov, od tega 9 iz naše župnije.

9. junij • To nedeljo je bila sv. maša procesija sv. Rešnjega Telesa s tremi oltarji v Slovenskem parku. Lepo vreme je pripomoglo, da je bila procesija dostojanstvena.

16. junij • Pri društvu Bled-Beamsville smo praznovali dan očetov. Sveta maša, kosilo in nadaljno praznovanje so obogaili ves dan.

Drago Gačnik SDB, župnik

SLOVENSKA ŠOLA V TORONTU

S poukom smo začeli drugi teden v septembru. Vpisalo se je 95 učencev, redno obiskovalo pa 86. Poleg rednega pouka je bilo letošnje leto zelo zanimivo.

Meseca oktobra smo priredili 'Gala Ples' za naše maturante. Ob tej priliki so dobili priznanje od Slovensko Kanadskega Kongresa.

Popularni pevec, pesnik Vlado Kreslin je med njegovim obiskom v Torontu, obiskal tudi šolo kjer je razveselil učence z mini koncertom.

Decembra smo priredili 'Miklavževanje' in izvedli 'Prodajo božičnih zvezd' v spomin na rajne.

Kot običajno, smo praznovali pomembne praznike: pust s krofi in maskami, veliko noč z izdeljavo 'butaric'.

V aprilu smo priredili 'Pomladanski koncert', kjer so nastopali vsi učenci šole. Koncerta so se ljudje udeležili v lepem številu.

Zahvala za uspeh in izvedbo šolskega leta gre vsem učiteljem. Njim in vsem učencem želim lepe počitnice. Nasvidenje do jeseni!

Marta Jamnik, ravnateljica

ZAHVALA

Z žalostnim srcem sporočamo, da nas je 14. decembra 2012 zapustil naš skrbni mož, oče, brat in stric **Frank Kraljič**. Rojen je bil na sveti večer, 24. decembra 1926 v kraju Jezero, župnije Preserje.

Hvala g. župniku Tinetu Batiču za obisk na domu in drugim duhovnikom, Ivanu Plazarju, Toniju Burji in Johnu Nosanu za molitve v pogrebem Zavodu. Posebna hvala g. Batiču in g. Nosanu za somaševanje pri pogrebni sv. maši v cerkvi Marije Pomagaj.

Hvala organistu Jožetu Oražmu, Andreju Pahulje in pevskeemu zboru. Hvala bratrancu Tonetu Lavriša in sestrični Heleni Lavriša za branje berila. Hvala vsem bratrancem, ki so Frank-a nosili v cerkev in na pokopališče Holy Cross, vsem sorodnikom in prijateljem, ki so ga spremljali k večnemu počitku.

Prisrčna hvala ge. M. Soršak in sodelavkam za okusno pogrebščino. Hvala za darovano pecivo, darove za sv. maše, rože in velikodušni dar za Dom Lipa.

Dragi Frank, naj ti bo Bog bogat plačnik v nebeški domovini!

Žalujoči in hvaležni: žena Marija, hčerka Helena Hočevar (Frank), sinova Tom in Andrej, v Sloveniji pa brata Jože in Tone z družinami, nečaki in nečakinje pokojnega brata Janeza, sestre Francke ter ostali sorodniki.

ZAHVALA

Z bolečino v srcu sporočamo, da nas je po dolgi bolezni, 10. aprila 2013, zapustila in šla v večnost naša draga mama, stara mama in sestra **Alda Marija Srebrnjak**.

Rodila se je 10. januarja 1938 v mali vasi Sabonje, blizu Ilirske Bistrice v Sloveniji. Bila je osma od devetih otrok Antona in Frančiške Kirn. Z željo po boljšem življenju, je prišla v Kanado v februarju 1958. Še tisto leto se je poročila z Leopoldom Srebrnjakom. Imela sta sina in dve hčerki. Na žalost je ostala vdova, ko je bila samo 48 let stara. Njeno življenje ni bilo lahko. Pred petnajstimi leti je izvedela, da ima raka. S svojo velikodušnostjo, vero v Boga in pozitivnim

odnosom je vse potrpežljivo prenašala in tudi nam dajala moči. V tem času je imela štiri opeacije, radiacijo in dosti drugih bolezni. V vseh teh težkih letih se ni nikoli pritoževala.

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste se prišli od nje poslovit in se udeležili pogrebne svete maše.

Posebna hvala g. Tinetu Batiču in g. Toniju Burji z obiske v bolnici, podelitev zakramentov in pogrebno sv. mašo. Najlepša hvala organistu A. Pahulje, pevcem ter Annie Sluga in Danilu Volku za krasno petje.

Draga mama, počivaj v Božjem miru.

Žalujoci: otroci Leopold, Irenka (David), Diana (Danny); vnuki James, Jake, Jonathan, Sara, Samantha in Sandra; brat Alojz in sestra Maria z družinami.

ZAHVALA

V ponedeljek 29. aprila 2013 nas je po težkem trpljenju zapustil v štiriindevetdesem letu starosti dragi mož, oče, stari oče in prastari oče **Franc Urbančič**.

Iskrena hvala g. Toniju Burji za obisk na domu in podelitev svetih zakramentov, g. Tinetu Batiču za molitve v pogrebnem Zavodu, darovano sveto mašo in molitve na pokopališču. Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste se poslovili od njega v pogrebnem Zavodu in v cerkvi Marije Brezmadežne pri sveti maši.

Hvala organistu in pevcem za ganljivo petje ter kuharici Anki Sikić in njenim pomočnicam za okusno pripravljeno kosilo. Srčna hvala za vsa izrečena sožalja, za lepo cvetje in darove svetih maš ter darove za Dom Lipa. Prav lepa hvala vsem ki ste z nami delili žalost v teh težkih urah.

Dragi Ata, počivaj v Božjem miru. Večna luč naj ti sveti in "lahko noč."

Žalujoci ostali: žena Marija, hčerke in sin z družinami ter ostalo sorodstvo v Kanadi, Franciji in Sloveniji.

*Tvojim vernim Gospod, se življenje spremeni, ne pa uniči.
Ko s smrtjo razpade šotor našega bivanja na zemlji,
nam je že pripravljeno večno bivališče v nebesih.*

(Iz hvalospeva pri mašah za rajne)

Za dobro voljo

Sodnik vpraša obtoženko: "Torej, ne zanikate, da ste med prenosom nogometne tekme ustrelili svojega moža?"

"Ne, priznam, da sem to storila."

"In katere so bile moževe zadnje besede?"

"Streljaj! Streljaj!"

Sodnik obtoženki: "In vi pravite, da vas je tale gospod udaril? Saj je invalid, skrajda nepokreten!"

"Ko me je udaril, še ni bil invalid!"

"Obdolženi, tožniku ste rekli 'idiot'. Ali bi radi kaj dodali?"

"Še veliko, pa bi me stalo preveč denarja."

Oče ne preveč uspešnega sina je prišel v šolo na govorilne ure. Učiteljica mu pravi: "Dober dan, sedite prosim."

"Nimam časa, samo povejte mi, kako gre mojemu sinu."

"Ni dobro. Enice iz matematike, slovenščine in angleščine."

"No, dobro. Povejte mi raje, kakšen je pri športni vzgoji."

"Dober, zelo dober."

"In kakšen je po obnašanju?"

"V redu fan. Zelo priden."

"No vidite. Kar ga jaz naučim, je super, kar ga vi, je pa katastrofalno."

Smešni račun

JANEZ SVETADUSKI, mojster za obnavljanje cerkvenih kipov in fresk

1. Sveta nebesa ptičjega perja in dreka očistil in s firnežem premazal	800 krajcarjev
2. Popravil poslednjo večerjo in tiste duše poflikal, ki so bile za vicedolpočene tako, da so krščansko zgedale	900 "
3. Sv. Jakobu nos očistil in osnažil, s .Duhu nogo nalimal	46 "
4. Sv. Barbari popek zagipsal, Judu Iškarjotu brado pofarbal	77 "
5. Sv. Uršulo od strani pooblal in grebenček lakiral	100 "
6. Smrt in hudiča s stropa zbrisal in Arhangelu piščal popravil	560 "
7. Sv. Mariji prsa popravil, malo dvignil in novega oVroka naredil	7.560 "
8. Sv. J.žefu žago nabrusil in na begu v Egipt čevlje-zaflikal	75 "
9. Evi v raju prste skrajšal in figov list malo višje pomaknil	30 "
10. Sv. Suzani spodnji del telesa popravil, lasce postrigel in vse drugo v red spravil	78 "
11. Neumni devici svetilko napolnil in nov taht uštukal	38 "
12. Sv. Petru zadnjico prebelil in prazno mošnjo napolnil	27 "
13. Z mežnarjem za oltar Sv. Marije položil, zbrusiš, pooblal in špranje zakital	560 "
14. Sv. Keži sen zobe uštukal, jih belo pofarbal in Sv. Gertrudo od zadaj obdelal	210 "
15. Sv. Ani kolena umil, oko premaknil in podplate ostregel pa Sv. Alojziju malho zaflikal	190 "

TRY HARD INDUSTRIAL SUPPLY CO. LTD.

1411 Courtneypark Drive, Mississauga, Ont., L5T 2E3
Tel.: (905) 565-8700 Fax: (905) 565-8018 Toll Free: 1-888-798-7533

Abrasives, Carbides, Digital Readouts, Fasteners, Hand Tools,
HSS Cutting Tools, Lubricants, Machine Tools Accessories, Power Tools,
Precision Measuring Instruments, Bandsaw Blades

Naša odlična zaloga bo ugodila vsaki vaši želji

Frank Ferko, President

Hours: 7 a.m. - 5 p.m. Mon. - Fri. 9 a.m. - Noon Sat.

Slovenski okulist se priporoča

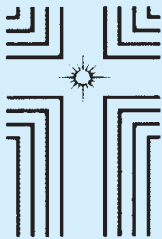
Dr. Joseph Gasser, M.D., F.R.C.S. (C)

Ophthalmologist (eye physician & surgeon)

28 Bartley Dr. (Eglinton & Victoria Park)

Toronto Ont., M4A 1B8

Tel.: (416) 750-8149

CATHOLIC CEMETERIES

ARCHDIOCESE OF TORONTO

www.catholic-cemeteries.com

Tel: (416) 733-8544

Assumption, Mississauga (905) 670-8801

Christ the King, Markham (905) 471-0121

Holy Cross, Thornhill (905) 889-7467

Mount Hope, Toronto (416) 483-4944

Queen of Heaven, Woodbridge (959) 851-5822

Resurrection, Whitby (905) 668-8912

DOM LIPA - Slovenski starostni dom smo zgradili za Slovence. Ste osameli in oslabei? Potrebujete pomoč ali družbo rojakov? Obiščite nas zlasti ob torkih, ko imamo program za starejše. Morda se odločite, da se naselite v lepem in mirnem domu. Vsem pomoči potrebnim so vrata vedno odprta. Kličite (416) 621-3820.

52 Neilson Dr., Etobicoke, Ontario, M9C 1V7

ADDRESS

Canadian Publication Sales Agreement #40022296 • April 2013

BOŽJA BESEDA — THE WORD OF GOD, Religious quarterly periodical, is published by Slovenian Missionaries of St. Vincent, 739 Brown's Line, Toronto, Ontario. Printed by Golla Graphics Inc. Subscription rates in Canada \$28.00, in United States \$35.00 US per year. Changes of address and undelivered copies should be sent to Božja Beseda, 739 Brown's Line, Toronto, Ontario, M8W 3V7.

Slovenia
Credit Union

725 Brown's Line, Toronto, ON M8W 3V7
Tel: (416)255-1742 Fax: (416)255-3871
TOLL FREE: 1-888-SCU-1742

611 Manning Ave., Toronto, Parish Hall
Tel: (416)531-8475

23 Delawana Dr., Hamilton, Villa Slovenia
Tel: (905)578-7511

HRANILNICA IN POSOJILNICA

**VAM NUĐI
VSE VRSTE BANČNIH USLUG**

V pomoč članom in
Slovenski skupnosti.

Vabimo vas, da nas obiščete.

www.sloveniacu.ca

KREKOVA SLOVENSKA HRANILNICA IN POSOJILNICA

NAPREDNA, FINANČNO MOČNA USTANOVA, USMERJENA K ODLIČNOSTI

747 Browns Line
Etobicoke, Ontario
M8W 3V7
(416) 252-6527

611 Manning Ave.
Toronto, Ontario
M6G 2W1
(416) 532-4746

VLOGE

- Hranilne
- Vezane
- Čekovni račun
- TFSA's

INVESTICIJE

- RRSPs/RRIFs
- Delnice
- Mutual Funds
- RESPs

POSOJILA

- Osebna
- Hipotečna
- Gradbena
- Line of credit

ZAVAROVANJE

- Za potovanje
- Hiše/Avtomobile
- Posojila
- Hranilne vloge

DRUGE USLUGE

- MasterCard
- Online Banking
- Menjava \$US
- Bančni avtomat (ATM)

Website: www.krek.ca